

Ik geef in alle opzichten de voorkeur aan Londen

[Een Amerikaansche vrouw
over de schoonheden van
de Britsche Hoofdstad.]

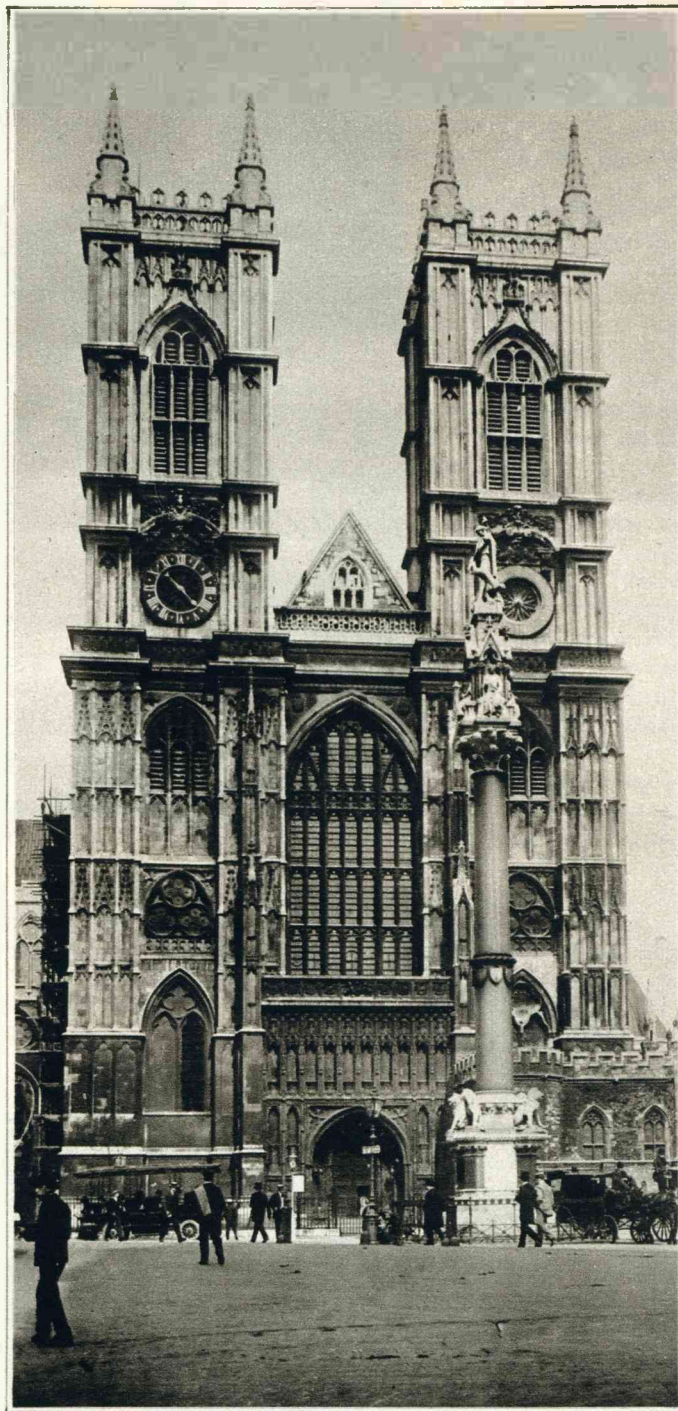
DOOR PATRICIA MINNIGERODE

Deze stad is van de meest vorstelijke schoonheid," zeide ik eens tegen een van mijn Fransche vriendinnen, met wie ik voor het eerst het Whitehall-district bezocht.

"Is zij mooier dan Parijs," vroeg zij, ontzet over een dergelijk denkbeeld.

"Ja zeker, verhevener, waardiger, fijner. Parijs heeft de kunst der perspectief weten toe te passen, en daarin ligt zijn groote schoonheid. Londen heeft zoo iets waarschijnlijk alleen bereikt bij het Buckingham Palace Square met het weidsche gezicht op Admiralty Arch, maar de geheele stad is verschrikkelijk indrukwekkend, pakkend en precies in ieder détail."

In Buckingham Palace Square ligt een schoonheid, die alle woordkunst te boven gaat. Wanneer gij daar nooit de ziel van gevoeld hebt, dan zijt gij ongevoelig voor de hoogten, die God en de menschen kunnen bereiken. Ga er heen bij het vallen van den avond, of later nog, nadat de electrische lichten zijn ontstoken, en ziet, wat het tot u zegt. Het is een van die ervaringen, die zich zullen vlechten in de borduursels van uw leven. Het is iets om over te droomen en waarvan men geestelijk voedsel verkrijgt — want door schoonheid wordt de geest gespijsd en gevoed. Er is een volmaaktheid in de architectonische lijnen en details en in de natuurlijke samenstelling, die geheel voldoet. Het wezen van Londen? Waarin bestaat dat? De eerste verrassende indruk, dien ik kreeg, was, dat men er echt landelijke tooneelen ziet in het ware centrum van deze reusachtige metropolis. Schapen, die lui grazen in Green Park, terwijl spelende kinderen erom heen dartelen en oude en vermoeide lichamen zich nonchalant en laks uitstrekken op de grasvelden, die als het ware daartoe uitnodigen. Dat is een schilderij, eenig in de wereld, en zoo be-

LONDEN. Westminster Abbey.

tooverend, dat men zich erover verbaast, waarom de doeken, die in Royal Academy hangen, dit onderwerp niet uitbeelden.

Deze landelijke atmosfeer, ontstaan door de vele plantsoenen in de city, vermengt zich met de elegantie en waardigheid van de oude Londensche wereld. Londen wist, hoe het platteland in de stad moest worden gebracht. Ik geloof wel, dat dat zijn grootste charme is. Het is tenminste een bijzonderheid, die men ook in andere steden zou willen aantreffen, maar die daar ontbreekt.

Hier zijn de plantsoenen geen tentoonstellingen, maar speelplaatsen en rustplaatsen voor oud en jong; zij zijn een essentiele factor in het leven van het volk. Vooral niet, zooals Central Park in New York, waar men altijd op parade is, en nooit zorgeloos, nooit op zijn gemak, en nooit gelegenheid krijgt een voet op het gras te zetten.

Herderlijk, landelijk Londen! Ja, de city ont-

LONDEN. De menigte vóór de St. Paul Kathedraal tijdens de 2-minuten-stilte ter herdenking van den wapenstilstand.

wikkelt een dergelijke atmosfeer, en dat allerverleidelijkst en alleraan-